TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. vasario 24 d.*

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno importas – Tyrimo dėl importo iš Serbijos užbaigimas – Žalos nustatymas – Bendras importo daugiau nei iš vienos trečiosios šalies poveikio vertinimas – Reglamentas (ES) 2016/1036 – 3 straipsnio 4 dalis – Tyrimo užbaigimas nenustatant priemonių – 9 straipsnio 2 dalis – Importo nereikšmingumas – *De minimis* riba – Europos Komisijos diskrecija“

Byloje C-226/20 P

dėl 2020 m. gegužės 29 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Eurofer, Association européenne de l’acier, AISBL, įsteigta Briuselyje (Belgija), atstovaujama *avocats* J. Killick ir G. Forwood,

ieškovė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, iš pradžių atstovaujamai T. Maxian Rusche ir A. Demeneix, vėliau – T. Maxian Rusche ir G. Luengo,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade, įsteigtai Belgrade (Serbija), atstovaujamai *avocat* R. Luff,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einanti trečiosios kolegijos pirmininkė K. Jürimäe (pranešėja), teisėjai S. Rodin ir N. Piçarra,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2021 m. rugsėjo 2 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL* (toliau – *Eurofer*) prašo panaikinti 2020 m. kovo 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Eurofer / Komisija* (T-835/17, EU:T:2020:96, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo tas teismas atmetė jos ieškinį dėl 2017 m. spalio 5 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2017/1795, kuriuo tam tikriems importuojamiems Brazilijos, Irano, Rusijos ir Ukrainos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas ir baigiamas tyrimas dėl tam tikrų importuojamų Serbijos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno (OL L 258, 2017, p. 24, toliau – ginčijamas reglamentas), dalinio panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 Tuo metu, kai klostėsi faktinės bylos aplinkybės, nuostatos, reglamentuojančios Europos Sąjungos antidempingo muitų nustatymą, buvo išdėstytos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, ir klaidų ištaisymas OL L 44, 2016, p. 20), iš dalies pakeistame 2014 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 37/2014 (OL L 18, 2014, p. 1; toliau – Reglamentas Nr. 1225/2009).

3 Ginčijamo reglamento priėmimo dieną Sąjungos antidempingo priemonių patvirtinimą reglamentuojančios nuostatos buvo išdėstytos 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21). Pagal šio reglamento 25 straipsnio pirmą pastraipą šis reglamentas įsigaliojo 2016 m. liepos 20 d. Pagal jo 24 straipsnio pirmą pastraipą juo panaikintas Reglamentas Nr. 1225/2009.

4 Kadangi, viena vertus, šiai bylai reikšmingos materialinės reglamentų Nr. 1225/2009 ir 2016/1036 nuostatos sutampa ir, kita vertus, skundžiamame sprendime ir šiame apeliaciniame skunde nurodomos tik pastarojo reglamento nuostatos, šio apeliacinio skundo pagrindus reikia nagrinėti atsižvelgiant į Reglamento 2016/1036 nuostatas, nedarant poveikio reglamentų Nr. 1225/2009 ir 2016/1036 taikymui *ratione temporis* nagrinėjamu atveju.

5 Reglamento 2016/1036 16 konstatuojamojoje dalyje, kurioje iš esmės pakartotas Reglamento Nr. 1225/2009 15 konstatuojamosios dalies turinys, nustatyta:

„tyrimus ar procedūras reikėtų baigti, jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga, ir taip pat reikėtų apibrėžti tas situacijas. Jeigu turi būti nustatomos priemonės, reikėtų numatyti tyrimo baigimą ir nurodyti, kad tokios priemonės turėtų būti mažesnės nei dempingo skirtumas, jei jos bus pakankamos pašalinti atsiradusią žalą, taip pat būtina nustatyti, kuriuo būdu skaičiuojamas priemonių lygis atrankos atveju.“

6 Reglamento 2016/1036 3 straipsnio „Žalos nustatymas“, kuriame iš esmės pakartotos Reglamento Nr. 1225/2009 3 straipsnio nuostatos, 3 ir 4 dalyse numatyta:

„3. Vertinant importo dempingo kaina kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, atsižvelgiama į tai, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Sąjungos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Vienas ar keli tų veiksnių nėra būtinai lemiami.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo poveikis vertinamas bendrai tik tuomet, jei nustatoma, kad:

a) dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir

b) atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.“

7 Reglamento 2016/1036 5 straipsnio „Tyrimo inicijavimas“, kuriame iš esmės pakartotos Reglamento Nr. 1225/2009 5 straipsnio nuostatos, 7 dalyje nurodyta:

„Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, dempingo ir žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu dempingo arba žalos įrodymų nepakanka tyrimo atlikimui pagrįsti. Tyrimas nepradedamas tokių valstybių atžvilgiu, iš kurių importas yra mažiau nei 1 % rinkos dalies, nebent importas iš visų tokių valstybių kartu sudarytų 3 % ar daugiau Sąjungos suvartojimo.“

8 Reglamento 2016/1036 9 straipsnio, kuriame iš esmės pakartotos Reglamento Nr. 1225/2009 9 straipsnio nuostatos, 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti baigtos, jeigu toks baigimas neprieštarauja Sąjungos interesams.

2. Jeigu apsaugos priemonės nebūtinos, tyrimas arba procedūra baigiami. Komisija baigia tyrimą laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį pradėjus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu atitinkamų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Atliekant tas pačias tyrimo procedūras ir nustačius, kad dempingo skirtumas yra mažiau nei 2 % procentais išreikštos eksporto kainos, tyrimas nedelsiant baigiamas, bet tik tyrimas, kai skirtumas nesiekia 2 % individualių eksportuotojų atžvilgiu, be to, jie išlieka procedūrų objektu ir jų atžvilgiu gali būti atliktas pakartotinis tyrimas pagal 11 straipsnį, atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą atitinkamos valstybės atžvilgiu.“

9 Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 1 ir 2 dalys, kuriose iš esmės pakartotos Reglamento Nr. 1225/2009 20 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos, suformuluotos taip:

„1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti, kad jiems būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių nustatymo, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys skiriamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.“

Ginčo aplinkybės

10 Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–12 punktuose. Šios bylos tikslais jas galima apibendrinti, kaip nurodyta toliau.

11 2016 m. gegužės 23 d. *Eurofer* pateikus skundą, Komisija pradėjo antidempingo tyrimą dėl tam tikrų į Europos Sąjungą importuojamų Brazilijos, Irano, Rusijos, Serbijos ir Ukrainos kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš geležies, plieno ar kito legiruoto plieno.

12 2016 m. liepos 7 d. Komisija, remdamasi Reglamentu Nr. 1225/2009, paskelbė pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl šių importuojamų produktų inicijavimą (OL C 246, 2016, p. 7).

13 Atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas laikotarpis nuo 2015 m. liepos 1 d. iki 2016 m. birželio 30 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2013 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos.

14 Šio sprendimo 12 punkte minėtame pranešime apie tyrimo inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal atitinkamas Reglamento Nr. 1225/2009 nuostatas gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką. Galutinai buvo atrinkti šeši Sąjungos gamintojai, kurie įsteigti penkiose valstybėse narėse ir kuriems teko daugiau kaip 45 % Sąjungos gamybos, būtent:

– *ThyssenKrupp Steel Europe AG* (Duisburgas, Vokietija),

– *Tata Steel IJmuiden BV* (Šiaurės Velsenas, Nyderlandai),

– *Tata Steel UK Limited* (Port Talbotas, Pietų Velsas, Jungtinė Karalystė),

– *ArcelorMittal Méditerranée SAS* (Pajūrio Fosas, Prancūzija),

– *ArcelorMittal Atlantique et Lorraine* (Diunkerkas, Prancūzija) ir

– *ArcelorMittal España SA* (Gosonas, Ispanija).

15 Aptariamų gamintojų patalpose buvo vykdyti patikrinimo apsilankymai pagal Reglamento 2016/1036 16 straipsnį.

16 2017 m. balandžio 4 d. Komisija visoms suinteresuotosioms šalims informaciniu dokumentu (toliau – informacinis dokumentas) pranešė, kad vykdys tyrimą ir nenustatys laikinųjų priemonių dėl importo į Sąjungą, dėl kurio atliekamas tyrimas. Šiame dokumente buvo nurodytos faktinės aplinkybės ir pagrindiniai argumentai, kuriais remdamasi Komisija nusprendė tęsti tyrimą nenustatydama laikinųjų priemonių. Po to, kai buvo pateiktas šis dokumentas, suinteresuotosios šalys pateikė rašytines pastabas dėl atskleistos informacijos ir išvadų. Taip pat buvo išklausytos suinteresuotosios šalys, kurios to prašė.

17 2017 m. gegužės 4 d., dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui, buvo surengtas klausymas su *Eurofer*. 2017 m. birželio 8 d. buvo surengtas antras klausymas su *Eurofer*.

18 Nuo 2017 m. gegužės 29 d. iki birželio 9 d. buvo atlikti penki papildomi patikrinimo apsilankymai Sąjungos teritorijoje esančiose šių suinteresuotųjų šalių patalpose:

– *ThyssenKrupp Steel Europe AG* (Duisburgas) (Sąjungos gamintojas),

– *Hus Ltd* (Plovdivas, Bulgarija) (naudotoja, vadinamojo konsorciumo „Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats“, plokščių karštojo valcavimo produktų iš nerūdijančiojo plieno importo konsorciumo, narė),

– *Technotubi SpA* (Alfianello, Italija) (naudotoja, pirmesnėje įtraukoje nurodyto konsorciumė narė),

– šiam konsorciumui nepriklausantis Italijos naudotojas, kuris paprašė neatskleisti jo pavadinimo, ir

– *Eurofer*.

19 Po to, kai 2017 m. liepos 17 d. buvo atskleista galutinė informacija (toliau – galutinis faktų atskleidimas), 2017 m. liepos 27 d., dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui, buvo surengtas dar vienas klausymas su *Eurofer*.

20 Įvykus 2017 m. rugpjūčio 3 d. klausymui su Irano eksportuojančiu gamintoju, Komisija iš naujo apskaičiavo dempingą ir atliko naujus juo grindžiamus skaičiavimus. 2017 m. rugpjūčio 4 d. papildomame galutinio faktų atskleidimo dokumente šalims buvo pranešta apie šį peržiūrėjimą.

21 2017 m. spalio 5 d. Komisija priėmė ginčijamą reglamentą.

22 Šio reglamento 2 straipsnyje nurodyta, kad „[a]ntidempingo tyrimas dėl Serbijos kilmės nagrinėjamojo produkto importo į Sąjungą yra baigiamas pagal [Reglamento 2016/1036] 9 straipsnio 2 dalį“.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

23 2017 m. gruodžio 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Eurofer* ieškinį dėl ginčijamo reglamento dalinio panaikinimo.

24 2018 m. balandžio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo aktą, kuriuo *HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade* (toliau – *HBIS Serbia*) paprašė leisti įstoti į bylą Bendrajame Teisme palaikyti Komisijos reikalavimų. 2018 m. liepos 12 d. nutartimi Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą. Tam tikri ieškinyje pirmojoje instancijoje pateikti duomenys buvo tvarkomi konfidencialiai *HBIS Serbia* atžvilgiu.

25 Grįsdama ieškinį *Eurofer* nurodė tris pagrindus. Pirmasis pagrindas buvo grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida ir teisės klaida, nes Komisija nusprendė importo iš Serbijos nevertinti bendrai pagal Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalį. Antrasis pagrindas buvo grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida ir teisės klaida, nes Komisija nusprendė, kad nėra „būtina“ numatyti apsaugos nuo Serbijos Respublikos priemones, net vertinant ne bendrai. Trečiasis pagrindas grindžiamas šio reglamento 20 straipsnio 2 dalies pažeidimu, jos teisės į informaciją ir teisės į gynybą pažeidimu, taip pat teisės į gerą administravimą, įtvirtintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, pažeidimu, nes Komisija atsisakė pateikti duomenis apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, kiek tai susiję su Serbijos eksportuotoju.

26 Dėl minėto ieškinio priimtinumo Bendrasis Teismas atsakė į Komisijos argumentus, kuriais ginčijamas šis priimtinumas, remdamasis Teisingumo Teismo jurisprudencija, be kita ko, suformuota 2002 m. vasario 26 d. Sprendime *Taryba / Boehringer* (C-23/00 P, EU:C:2002:118, 51 ir 52 punktai), pagal kurią Sąjungos teismas turi teisę įvertinti, ar gero teisingumo vykdymo sumetimai gali pateisinti ieškinio atmetimą dėl su esme susijusių priežasčių, prieš tai nepriėmus sprendimo dėl jo priimtinumo, ir konstatavo, kad nagrinėjamu atveju pateisinama nagrinėti ieškinį iš esmės nepriėmus sprendimo dėl priimtinumo.

27 Dėl esmės Bendrasis Teismas atmetė *Eurofer* argumentus, susijusius su antrąja Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalyje numatyta sąlyga dėl reikšmingos importo apimties. Kadangi šioje nuostatoje įtvirtintos sąlygos yra kumuliacinės, jis atmetė visą pirmąjį panaikinimo pagrindą.

28 Dėl antrojo panaikinimo pagrindo Bendrasis Teismas nusprendė, jog *Eurofer* neįrodė, kad Komisija viršijo diskreciją, turimą taikant Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 dalį. Jis atmetė priekaištą, susijusį su paviršutinišku ir daliniu importo iš Serbijos nagrinėjimu, taigi ir visą antrąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstus.

29 Dėl trečiojo panaikinimo pagrindo Bendrasis Teismas nusprendė, kad pagal Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 2 dalį *Eurofer* buvo pranešta apie esminius faktus ir argumentus, kuriais remiantis buvo numatoma baigti tyrimą, kiek tai susiję su importu iš Serbijos, nenustatant priemonių, ir kad ji turėjo galimybę veiksmingai pareikšti nuomonę, taigi nagrinėjamu atveju paisyta jos teisės į gynybą. Be to, jis atmetė *Eurofer* argumentus, grindžiamus analogija su jurisprudencija konkurencijos teisės srityje. Jis taip pat nusprendė, kad, kaip matyti iš ieškinio antrojo pagrindo analizės, Komisija išnagrinėjo visas reikšmingas šio atvejo aplinkybes, taigi nepažeidė gero administravimo principo. Todėl jis atmetė šį trečiąjį panaikinimo pagrindą.

30 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą *Eurofer* ieškinį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

31 Apeliaciniu skundu *Eurofer* Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamo reglamento 2 straipsnį,

– subsidiariai grąžinti bylą Bendrajam Teismui,

– priteisti iš Komisijos ir *HBIS Serbia* bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

32 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą ir pripažinti ieškinį pirmojoje instancijoje nepriimtinu,

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš *Eurofer* bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

33 *HBIS Serbia* Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš *Eurofer* bylinėjimosi išlaidas, kurias *HBIS Serbia* patyrė pirmojoje ir apeliacinėje instancijose.

34 2020 m. rugsėjo 2 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi *Eurofer / Komisija* (C-226/20 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2020:669) buvo patenkintas *Eurofer* prašymas, kad Teisingumo Teismas jos ieškinio A.4 priede pateiktą informaciją tvarkytų konfidencialiai *HBIS Serbia* atžvilgiu; ši informacija atitinka informaciją, kuri jau buvo tvarkoma konfidencialiai byloje, kurioje priimtas skundžiamas sprendimas, ir kuri pateikta *Eurofer* ieškinio pirmojoje instancijoje priede.

Dėl apeliacinio skundo

35 Grįsdama apeliacinį skundą *Eurofer* nurodo keturis pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, nes Bendrasis Teismas aiškino Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalį taip, kad Komisija turi diskreciją importą, sudarantį daugiau nei 1 % rinkos dalies, laikyti „nereikšmingu“. Antrasis pagrindas grindžiamas akivaizdžiomis vertinimo klaidomis ir teisės klaida, kiek tai susiję su vertinimu, kad „importo iš Serbijos apimtis“ yra „nereikšminga“ šio reglamento 3 straipsnio 4 dalies prasme. Trečiasis pagrindas grindžiamas akivaizdžia vertinimo klaida ir teisės klaida, kiek tai susiję su išvada, kad „apsaugos priemonės nebūtinos“ pagal to reglamento 9 straipsnio 2 dalį. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, nes Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija neprivalėjo jai pateikti duomenų apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

36 Nurodydama pirmąjį pagrindą *Eurofer* teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punktą ir 5 straipsnio 7 dalį aiškino taip, kad Komisija turi diskreciją importą, sudarantį daugiau nei 1 % rinkos dalies, laikyti „nereikšmingu“ pagal šio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punktą. Šis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 67, 68, 73, 74 ir 78–80 punktais.

37 Viena vertus, Bendrojo Teismo jurisprudencijoje, suformuotoje 2017 m. sausio 25 d. Sprendime *Rusal Armenal / Taryba* (T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, 101–105 punktai), patvirtinta, kad egzistuoja Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punkto ir 5 straipsnio 7 dalies „papildomas ryšys“. Taigi, remiantis teisingu šio reglamento 3 straipsnio 4 dalies aiškinimu, to paties reglamento 5 straipsnio 7 dalyje numatytą 1 % ribą reikia taikyti kaip privalomą ribą vertinant importo apimties „nereikšmingumą“ pagal to reglamento 3 straipsnio 4 dalį. Šį aiškinimą patvirtina Komisijos sprendimų priėmimo praktika, kuria Bendrasis Teismas, be kita ko, rėmėsi skundžiamo sprendimo 73 ir 74 punktuose, ir 2000 m. rugsėjo 21 d. Komisijos aiškinamasis pranešimas, skirtas Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Antidempingo reikalų komitetui (*ad hoc* grupei dėl įgyvendinimo), kuris nurodytas skundžiamo sprendimo 37 punkte ir yra „Komisijos atliktas geriausias Sąjungos teisės aiškinimas“.

38 Kita vertus, skundžiamo sprendimo 65–68 ir 79 punktuose Bendrasis Teismas nepateikė jokių įtikinamų motyvų, pagrindžiančių jo pateiktą aiškinimą. Pirma, tai, kad Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalyje nėra aiškios nuorodos į 5 straipsnio 7 dalį, nereiškia, kad šios nuostatos negali būti aiškinamos kartu. Antra, tai, kad šio reglamento 5 straipsnio 7 dalis taikoma tyrimo inicijavimo etapu, o minėto reglamento 3 straipsnio 4 dalis – šio paties tyrimo etapu, nėra pakankamas pagrindas nukrypti nuo nuoseklaus šių dviejų nuostatų aiškinimo. Šiuo aspektu būtų logiška, kad tos pačios taisyklės būtų taikomos abiem procedūros etapais, kaip yra kitų to paties reglamento nuostatų atveju. Trečia, plati Komisijos diskrecija bendros prekybos politikos srityje neturi reikšmės nustatant, ar importas iš tam tikros šalies viršija 1 % ribą, nes atsakymas į šį klausimą turi būti dvejopas. Ketvirta, pavyzdžiai, susiję su importu, viršijančiu 1 % rinkos dalies, kuriais Bendrasis Teismas rėmėsi skundžiamo sprendimo 79 punkte, neturi reikšmės aiškinant Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalį.

39 Be to, Bendrojo Teismo aiškinimas prieštarauja teisinio saugumo principui, nes dėl tokio aiškinimo kiltų netikrumas dėl klausimo, ar šio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje numatyta 3 % riba analogiškai taikoma tyrimo inicijavimo ir paties tyrimo etapais. Dėl Bendrojo Teismo aiškinimo, kad aiškinant minėto reglamento 3 straipsnio 4 dalį galima vadovautis šio reglamento 5 straipsnio 7 dalimi, tačiau pastaroji nuostata negali būti laikoma nustatančia privalomą ribą, taip pat kiltų teisinis nesaugumas ir būtų daromas politinis spaudimas dempingo bylose. Remiantis tokiu aiškinimu, Komisija turi plačią diskreciją, kuriai taikoma paviršutiniška teisminė kontrolė.

40 Komisija tvirtina, kad šis pagrindas yra nereikšmingas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

41 *HBIS Serbia* tvirtina, kad šis pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

42 Pirmiausia reikia atmesti Komisijos argumentą, grindžiamą šio pagrindo nereikšmingumu. Iš tiesų, nors šis pagrindas visų pirma susijęs su skundžiamo sprendimo 67, 68, 73, 74 ir 78–80 punktais, iš grindžiant šį pagrindą *Eurofer* pateiktų argumentų aiškiai matyti, kad ji iš tikrųjų siekia užginčyti visus to sprendimo motyvus, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas pripažino nepagrįstu pirmąjį panaikinimo pagrindą, kiek jis susijęs su Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punkte numatyta sąlyga dėl importo apimties nereikšmingumo.

43 Dėl esmės *Eurofer* iš principo tvirtina, kad Bendrasis Teismas rėmėsi klaidingu šio reglamento 3 straipsnio 4 dalies ir 5 straipsnio 7 dalies aiškinimu, nes šiomis nuostatomis Komisijai nesuteikiama jokia diskrecija nuspręsti, jog, kadangi importo iš Serbijos apimtis viršija 1 %, šis importas yra „nereikšmingas“ minėto reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkto prasme.

44 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalį, kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo poveikis vertinamas bendrai, tik jei, viena vertus, dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei šio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis* ir importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas ir, kita vertus, atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

45 Kaip skundžiamo sprendimo 51 punkte teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas, šio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje iš esmės numatytos trys sąlygos, kad būtų leista bendrai vertinti importą iš daugiau kaip vienos šalies, dėl kurio tuo pačiu metu atliekami antidempingo tyrimai, ir pakanka, kad viena iš šių sąlygų būtų neįvykdyta, kad būtų atmesta galimybė taikyti tokį vertinimą.

46 Šioje byloje nagrinėjama tik antroji iš šių sąlygų, t. y. sąlyga, susijusi su nereikšmingo importo apimtimi.

47 Pirma, iš pačios Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punkto formuluotės matyti, kad, kiek tai susiję su šia sąlyga, šioje nuostatoje nedaroma jokios nuorodos nei į šio reglamento 5 straipsnio 7 dalį, nei į kurią nors kitą jo nuostatą.

48 Kaip skundžiamo sprendimo 63 punkte teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas, skirtingai nuo Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punkto pirmos dalies, kurioje tiksliai, darant nuorodą į šio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje nurodytą *de minimis* lygį, apibrėžta pirmoji sąlyga, susijusi su dempingo skirtumu, to reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkto antroje dalyje nedaroma jokios nuorodos ir tik reikalaujama, kad importo iš kiekvienos šalies apimtis nebūtų „nereikšminga“, tačiau ši sąvoka tiksliai neapibrėžta.

49 Vadinasi, nesant aiškios nuorodos į Reglamento 2016/1036 5 straipsnio 7 dalyje numatytą 1 % ribą, Sąjungos teisės aktų leidėjas nereikalavo, kad, siekiant įvykdyti šio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte numatytą sąlygą, importo nereikšmingumas būtų privalomai vertinamas atsižvelgiant į šią ribą.

50 Antra, reikia konstatuoti, kad Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalimi ir 5 straipsnio 7 dalimi, vykstant šiame reglamente numatytai procedūrai, siekiama skirtingų tikslų.

51 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 66 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad minėto reglamento 5 straipsnio 7 dalis susijusi su kitu tyrimo etapu nei tas, kurį reglamentuoja to paties reglamento 3 straipsnio 4 dalis.

52 Iš tiesų pagal Reglamento 2016/1036 5 straipsnio 7 dalį, jei šioje nuostatoje numatyta 1 % riba nėra pasiekta, antidempingo procedūra nepradedama. Iš to matyti, kad ši nuostata susijusi su etapu prieš tyrimo inicijavimą.

53 Tačiau šio reglamento 3 straipsnio 4 dalis susijusi su importu, dėl kurio jau buvo atliekamas tyrimas, kurį Komisija pradėjo inicijavusi tyrimą pagal to reglamento 6 straipsnio 1 dalį.

54 Šiomis aplinkybėmis, kaip išvados 52 punkte pažymėjo generalinis advokatas, nors negalima atmesti galimybės, kad į to paties reglamento 5 straipsnio 7 dalyje numatytą 1 % ribą gali būti atsižvelgta kaip į orientacinę ribą nagrinėjant, ar Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punkte nurodyta importo apimtis nėra „nereikšminga“, ši riba negali būti laikoma privaloma riba, kurią viršijus reikia pripažinti, kad importo iš konkrečios trečiosios šalies apimtis „nėra nereikšminga“, kaip tai suprantama pagal pastarąją nuostatą.

55 Trečia, Bendrojo Teismo pateiktas Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punkto aiškinimas atitinka Teisingumo Teismo jurisprudencijoje Sąjungos institucijoms pripažįstamą plačią diskreciją bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis. Tokia diskrecija kyla iš ekonominių ir politinių aplinkybių, kurias šios institucijos turi išnagrinėti, sudėtingumo (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 47 punktą ir nurodytą jurisprudenciją) ir, be kita ko, susijusi su žalos Sąjungos pramonei nustatymu vykdant antidempingo tyrimą (2019 m. liepos 10 d. Sprendimo *Caviro Distillerie ir kt. / Komisija*, C-345/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:589, 15 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

56 Nagrinėjamu atveju, kaip išvados 51 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, nors Sąjungos teismas, vykdydamas Komisijos pagal Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punktą atliktų vertinimų kontrolę, gali atsižvelgti į šio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje numatytą 1 % ribą, ši riba negali būti laikoma privaloma riba, kurią viršijus Komisija bet kokiomis aplinkybėmis negalėtų padaryti išvados, kad importas iš tam tikros šalies, dėl kurio atliekamas antidempingo tyrimas, yra nereikšmingas.

57 Iš tiesų dėl tokio Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punkto aiškinimo iš Komisijos būtų atimta šia nuostata jai suteikta diskrecija vertinti importo nereikšmingumą, siekiant bendrai įvertinti importą daugiau kaip iš vienos valstybės, dėl kurio vienu metu atliekami antidempingo tyrimai.

58 Todėl iš to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamo sprendimo 67 punkte Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad sprendžiant, ar importo apimtis nereikšminga, galima vadovautis šio reglamento 5 straipsnio 7 dalimi, tačiau remiantis tuo negalima daryti išvados, kad pagal minėto reglamento 3 straipsnio 4 dalį importas iš aptariamos valstybės, sudarantis daugiau nei 1 % rinkos dalies, negali būti laikomas nereikšmingu.

59 Šios išvados nepaneigia grindžiant šį pagrindą *Eurofer* pateikti argumentai.

60 Visų pirma dėl argumento, kad Bendrojo Teismo pateiktas Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punkto aiškinimas iš esmės prieštarauja ankstesnei Sąjungos institucijų sprendimų priėmimo praktikai, pakanka pažymėti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją į tokią sprendimų priėmimo praktiką negalima atsižvelgti aiškinant šio reglamento nuostatą (šiuo klausimu žr. 2021 m. vasario 10 d. Sprendimo *RFA International / Komisija*, C-56/19 P, EU:C:2021:102, 79 ir nurodytą jurisprudenciją).

61 Be to, dėl šio aiškinimo atitikties šio sprendimo 37 punkte nurodytam aiškinamajam pranešimui Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 77 punkte, kuris šiame apeliaciniame skunde konkrečiai neginčijamas, nusprendė, kad šis pranešimas negali būti kvalifikuojamas kaip „gairės“, iš kurių būtų matyti savo diskrecijos apribojimas.

62 Galiausiai argumentai, grindžiami tuo, kad toks aiškinimas prieštarauja teisinio saugumo principui, taip pat turi būti atmesti.

63 Iš tiesų, viena vertus, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 50–54 punktuose, negalima pritarti *Eurofer* argumentui, kad dėl tokio aiškinimo kiltų neaiškumų aiškinant Reglamento 2016/1036 5 straipsnio 7 dalyje numatytas ribas. Kita vertus, kaip išvados 57 punkte pažymėjo generalinis advokatas, dėl šio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkto aiškinimo, kokį siūlo *Eurofer*, ši nuostata taptų neveiksminga, nes pagal minėto reglamento 5 straipsnio 7 dalį tyrimas iš principo nepradedamas valstybių, kurių importas sudaro mažiau nei 1 % rinkos dalies, atžvilgiu.

64 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

65 Nurodydama antrąjį pagrindą *Eurofer* tvirtina, jog Bendrojo Teismo vertinime, kad importo iš Serbijos apimtis buvo „nereikšminga“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punktą, padaryta teisės klaida. Šis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 81–85 punktais ir jį sudaro trys dalys.

66 Minėto pagrindo pirmoje dalyje ji teigia, kad skundžiamo sprendimo 81–83 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai vertindamas importo apimties „nereikšmingumą“ įtraukė kainos elementus, nors turi būti atliktas tik kiekybinis apimties vertinimas.

67 Trys veiksniai, būtini kumuliaciniam vertinimui pagal Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalį, buvo teisingai nurodyti to sprendimo 50 ir 51 punktuose. Antrasis iš šių veiksnių susijęs su importo apimtimi, kurios „nereikšmingas“ pobūdis turi būti grindžiamas rinkos dalimis, o ne šio importo kaina. Importo kaina susijusi su trečiuoju iš minėtų veiksnių ir šiame reglamente šie du aspektai aiškiai atskirti. Bendrasis Teismas supainiojo dvi skirtingas sąvokas, todėl motyvus, susijusius su importo apimties nereikšmingumu, grindė nereikšmingu vertinimu.

68 Subsidiariai pateiktoje antroje šio pagrindo dalyje *Eurofer* teigia, kad bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas neteisingai taikė skundžiamo sprendimo 82 punkte nustatytus kriterijus, kuriais remiantis galima įvertinti šį nereikšmingumą. Taigi savo analizėje neatsižvelgdama į priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis Komisija neatsižvelgė į visus

reikšmingus įrodymus, kaip reikalaujama Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 3 dalyje. Todėl skundžiamo sprendimo 83 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai patvirtino Komisijos požiūrį.

69 To paties pagrindo trečioje dalyje *Eurofer* tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 83 ir 85 punktuose Bendrasis Teismas taip pat padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir iškraipė įrodymus, kai konstatavo, jog vidutinės kainos, susijusios su mažą rinkos dalį atitinkančia apimtimi, patvirtina išvadą, kad nagrinėjamo importo apimtis buvo nereikšminga. *Eurofer* pripažįsta, kad vidutinė importo iš Serbijos kaina buvo didesnė nei importo iš kitų valstybių kaina. Tačiau iš byloje pateiktų įrodymų aiškiai matyti, kad vienintelio Serbijos gamintojo taikyta vidutinė kaina praktiškai yra tapati kitų dviejų eksportuotojų, kuriems Komisija nustatė antidempingo muitus, taikytai kainai.

70 Komisija mano, kad šis pagrindas yra nereikšmingas ir kad bet kuriuo atveju visos trys jo dalys yra nepagrįstos. Be to, Komisijos nuomone, trečioji iš šių dalių yra iš dalies nepriimtina.

71 *HBIS Serbia* tvirtina, kad šis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

72 Reikia konstatuoti, kad, kaip teigia Komisija, šis pagrindas yra nereikšmingas.

73 Iš tiesų šiuo apeliacinio skundo pagrindu visų pirma siekiama užginčyti skundžiamo sprendimo 81–84 punktus.

74 To sprendimo 81 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamo reglamento 248 konstatuojamojoje dalyje Komisija galėjo pagrįstai nuspręsti, jog tai, kad vidutinės Serbijos pardavimo kainos per tiriamąjį laikotarpį buvo gerokai didesnės negu vidutinės keturių kitų atitinkamų valstybių pardavimo kainos, yra požymis, kad dėl tokios mažos importo apimties Sąjungos pramonei negali būti padaryta žala.

75 Tiesa, skundžiamo sprendimo 82 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad klausimas, ar importo apimtis yra nereikšminga, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punktą, neapsiriboja vien šios apimties kiekio vertinimu, bet apima ir jos kokybės, t. y. kitų aspektų, rodančių galimą to importo apimties poveikį, kaip antai šio importo kainos, vertinimą.

76 Vis dėlto, kaip, be kita ko, matyti iš skundžiamo sprendimo 69 punkto, ginčijamo reglamento 232 konstatuojamojoje dalyje Komisija iš esmės konstatavo, jog nustatyta, kad importo iš Serbijos apimtis yra nereikšminga remiantis Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalimi, nes, viena vertus, ši apimtis yra labai artima šio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje numatytai 1 % ribai, kurios neviršijus Komisija nepradeda tyrimo, ir, kita vertus, minėta apimtis yra gerokai mažesnė už importo iš kiekvienos iš kitų keturių atitinkamų valstybių apimtį.

77 Taigi, net darant prielaidą, kad, kaip tvirtina *Eurofer*, skundžiamo sprendimo 81–84 punktuose, susijusiuose su nagrinėjamo importo kainų analize, Bendrajam Teismui išdėstant motyvus padaryta viena ar kelios teisės klaidos, tokios klaidos neturi poveikio to sprendimo 70 ir 80 punktuose padarytai išvadai, kad nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos Komisija galėjo nagrinėjamu atveju konstatuoti, kad importo iš Serbijos apimtis yra nereikšminga Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies taikymo tikslais.

78 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti antrąjį pagrindą, suskirstytą į tris dalis, kaip nereikšmingą.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

79 Nurodydama trečiąjį pagrindą *Eurofer* teigia, jog skundžiamo sprendimo 109, 114, 120 ir 121 punktuose Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, kai patvirtino Komisijos išvadą, kad nagrinėjamu atveju „apsaugos priemonės nebūtinos“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 dalį. Šį pagrindą sudaro dvi dalys.

80 Pirmoje dalyje *Eurofer* tvirtina, jog skundžiamo sprendimo 114 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad, be kita ko, išsamios dempingo buvimo pagal Reglamento 2016/1036 2 straipsnį ir žalos buvimo pagal šio reglamento 3 straipsnį analizės ne visada reikalaujama ir kad tyrimą ar procedūrą gali reikėti baigti, be kita ko, remiantis tik dempingo skirtumu ar importo apimtimi.

81 *Eurofer* teigia, kad nors Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 dalyje nenurodytos aplinkybės, kurioms esant „apsaugos priemonės nebūtinos“, šio reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje pateikiamos aiškios gairės, kiek joje nurodyta, kad procedūras reikėtų baigti, „jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga“. Šiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 114 punkte Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, kad nereikia įvertinti galimos didelės žalos.

82 Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 3 dalis šiuo aspektu neturi reikšmės, nes joje numatytos dvi „saugios zonos“, kurių neperžengus iš esmės įvykdomos abi šio reglamento 16 konstatuojamojoje dalyje nurodytos sąlygos. Tačiau nagrinėjamu atveju Serbijos importas nepatenka į šias „zonas“. Todėl vienintelis pagrindas, kuriuo remdamasi Komisija galėjo padaryti išvadą, kad nereikėjo nustatyti apsaugos priemonių, buvo išvada, kad dėl importo iš Serbijos padaryta žala yra nereikšminga, o dėl to reikėjo, kad Komisija patikrintų, ar šis importas galėjo padaryti didelę žalą, atsižvelgiant į Reglamento 2016/1036 3 straipsnyje numatytus vertinimo kriterijus.

83 Antroje dalyje *Eurofer* teigia, jog skundžiamo sprendimo 115–121 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir akivaizdžią vertinimo klaidą, kai konstatavo, kad Komisija neviršijo diskrecijos, kurią turėjo taikydama Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 dalį. *Eurofer* teigimu, nesant kitų duomenų, nei importo iš Serbijos apimtis, nei vidutinės pardavimo kainos negalėjo pateisinti Komisijos išvadų.

84 Taigi, kalbant apie importo iš Serbijos apimtį, viršijančią Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su šio reglamento 5 straipsnio 7 dalimi, numatytą 1 % ribą, pažymėtina, jog negalima daryti prielaidos, kad dėl šios apimties nebus padaryta jokios žalos. Kalbant apie rėmimąsi vidutinėmis importo kainomis, pažymėtina, kad Komisija turėjo atsižvelgti ne tik į šias kainas, bet ir į kitų atitinkamų valstybių eksportuotojų taikomas kainas bei į priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis lygius. Be to, tai, kad Komisija neatsižvelgė į reikšmingus duomenis, yra akivaizdi vertinimo klaida. Komisijai atliekant vertinimą nebuvo atsižvelgta į didelį importo iš Serbijos dempingo skirtumą, nors, kaip tai matyti iš šio reglamento 3 straipsnio 3 dalies, šie duomenys buvo akivaizdžiai reikšmingi siekiant nustatyti šio importo žalingą poveikį.

85 Komisija mano, kad šis pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

86 *HBIS Serbia* tvirtina, kad šis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

87 Šio pagrindo pirmoje dalyje *Eurofer* iš esmės teigia, jog skundžiamo sprendimo 114 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad išsamios analizės ne visada reikalaujama ir kad tyrimą ar procedūrą gali reikėti baigti, be kita ko, remiantis tik dempingo skirtumu ar importo apimtimi.

88 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 dalį, jeigu apsaugos priemonės nebūtinos, tyrimas arba procedūra baigiami. Iš šio reglamento 16 konstatuojamosios dalies matyti, kad tyrimus ar procedūras reikėtų baigti, jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga.

89 Šiomis aplinkybėmis Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 3 dalyje, be kita ko, numatyta, kad, pagal šio reglamento 5 straipsnio 9 dalį pradėjus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu atitinkamas importas nesudaro minėto 5 straipsnio 7 dalyje nurodytos apimties, t. y. jis sudaro mažiau nei 1 % rinkos dalies.

90 Kaip išvados 100 punkte pažymėjo generalinis advokatas, to paties reglamento 9 straipsnio 3 dalis negali būti aiškinama kaip draudžianti Komisijai laikyti, kad dėl importo padaryta žala yra nereikšminga, jei, kaip nagrinėjamu atveju, šio importo apimtis tik šiek tiek viršija šią ribą.

91 Iš tiesų iš to, kad vartojamas prieveiksmis „paprastai“, matyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė palikti Komisijai tam tikrą diskreciją vertinti, ar žala, kuri gali būti padaryta dėl importo, yra nereikšminga.

92 Toks aiškinimas atitinka Sąjungos institucijoms prekybos apsaugos priemonių srityje suteiktą diskreciją, kuri, kaip nurodyta šio sprendimo 55 punkte, apima žalos Sąjungos pramonei nustatymą vykdant antidempingo tyrimą.

93 Taigi Komisija turi teisę nuspręsti, kad apsaugos priemonės nebūtinos, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 dalį, kai konstatuoja, kad importas, dėl kurio atliekamas tyrimas, viršija 1 % ribą, kurios neperžengus dėl šio importo iš trečiosios valstybės daroma žala paprastai laikoma nereikšminga, jei šio importo apimtis yra labai artima šiai ribai ir ši institucija turi kitų įrodymų, kuriais remiantis galima patvirtinti to importo nereikšmingumą.

94 Tokiomis aplinkybėmis Komisija, naudodamasi turima diskrecija, gali baigti tyrimą remdamasi vien Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 dalimi ir neturi nustatyti, ar dėl to paties importo gali būti padaryta didelė žala, be kita ko, atsižvelgiant į šio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytus veiksnius.

95 Taigi, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

96 Šio pagrindo antroje dalyje *Eurofer* iš esmės tvirtina, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir akivaizdžią vertinimo klaidą, kai skundžiamo sprendimo 115–121 punktuose patvirtino Komisijos, kad nagrinėjamu atveju apsaugos priemonės nebuvo būtinos.

97 Pirmiausia reikia atmesti Komisijos argumentą, kad ši dalis nepriimtina, nes ji susijusi tik su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu nenustačius jokios teisės klaidos. Iš tiesų, kaip išvados 105 punkte pažymėjo generalinis advokatas, skundžiamo sprendimo 115–121 punktuose, dėl kurių pateikta ši dalis, Bendrasis Teismas išdėstė teisinius vertinimus, o *Eurofer* argumentai nukreipti prieš juos.

98 Visų pirma dėl *Eurofer* argumento, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai konstatavo, kad Komisija neviršijo pagal Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 dalį turimos diskrecijos, reikia pažymėti, kad dėl tų pačių motyvų kaip nurodyti šio sprendimo 91–94 punktuose šis argumentas turi būti laikomas nepagrįstu.

99 Be to, dėl argumento, grindžiamo tuo, kad, neatsižvelgus į tariamai didelį importo iš Serbijos dempingo skirtumą, Komisijos išvadoje, kad nebūtina nustatyti apsaugos priemonių, padaryta akivaizdi vertinimo klaida, reikia pažymėti, jog, kaip skundžiamo sprendimo 110 ir 111 punktuose teisingai nusprendė Bendrasis Teismas, Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 dalyje Komisijai paliekama tam tikra diskrecija, tačiau nenurodytos aplinkybės, kuriomis ji gali padaryti išvadą, kad apsaugos priemonės nebūtinos.

100 Tokiomis aplinkybėmis dempingo skirtumas nėra reikšmingi duomenys, į kuriuos Komisija būtinai turėjo atsižvelgti darydama išvadą, kad nebūtina nustatyti apsaugos priemonių.

101 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, jog grįsdama savo argumentus *Eurofer* tik teigia, kad, atsižvelgiant į nagrinėjamą dempingo skirtumą, „mažai tikėtina“, kad nagrinėjamo importo poveikis yra nereikšmingas, todėl ji nepateikė jokių konkrečių ir tikslių įrodymų, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas būtų galėjęs konstatuoti, kad Komisijos argumentuose yra akivaizdi vertinimo klaida.

102 Galiausiai, kaip išvados 109 punkte pažymėjo generalinis advokatas, turi būti atmestas argumentas, grindžiamas tuo, kad Komisija neatsižvelgė į duomenis apie Serbijos produktų priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, nes šis argumentas, priešingai, nei nuspręsta šio sprendimo 94 punkte, prilygsta reikalavimui, jog tam, kad galėtų baigti tyrimą pagal Reglamento 2016/1036 9 straipsnio 2 straipsnį, Komisija turi išsamiai patikrinti, ar egzistuoja žala.

103 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti trečiojo pagrindo antrą dalį, taigi ir visą šį pagrindą.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

104 Nurodydama ketvirtąjį pagrindą *Eurofer* tvirtina, jog Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, kai konstatavo, kad Komisija neprivalėjo pateikti duomenų apie Serbijos eksportuotojo priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis. Šis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo 135–137, 141–146 ir 148 punktais ir jį sudaro trys dalys.

105 Šio pagrindo pirmoje dalyje *Eurofer* teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai konstatavo, kad nebuvo pažeista jos teisė į gynybą.

106 Teisės į gynybą paisymas apima ne tik žinojimą informacijos, kuria Komisija grindžia savo argumentus, pagal Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 2 dalį, bet ir galimybę susipažinti su kitais reikšmingais Komisijos bylos duomenimis. Nagrinėjamu atveju duomenys apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis buvo esminė informacija, kuria remiantis buvo galima įrodyti aptariamo importo poveikį, būtina tam, kad *Eurofer* galėtų pareikšti nuomonę dėl klausimo, ar dėl šio importo padaryta žalos Sąjungos pramonei ir ar Komisijos išvada dėl šio poveikio nereikšmingumo yra teisinga.

107 Šio pagrindo antroje dalyje *Eurofer* teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 142 punkte nusprendė, kad atlikdama antidempingo tyrimą ji, kaip Sąjungos pramonės atstovė, negali remtis iš teisės į gynybą kylančiais reikalavimais. Ši išvada nepagrįsta jokiu teisiniu pagrindu ir neturi jokio pagrindo Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo jurisprudencijoje.

108 To paties pagrindo trečioje dalyje *Eurofer* tvirtina, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 146 punkte konstatavo, kad Komisija nepažeidė Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtinto gero administravimo principo. Jei būtų pritarta antram arba trečiam apeliacinio skundo pagrindui, taip pat turėtų būti pritarta *Eurofer* argumentams, grindžiamiems gero administravimo principo pažeidimu. Be to, *Eurofer* laikosi nuomonės, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 148 punkte nenurodė Komisijai pateikti įrodymų dėl priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis.

109 Komisija ir *HBIS Serbia* tvirtina, kad apeliacinio skundo ketvirtasis pagrindas iš dalies nepagrįstas ir iš dalies nereikšmingas.

Teisingumo Teismo vertinimas

110 Pagal Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 2 dalį šio straipsnio 1 dalyje nurodytos šalys, o tokia yra atstovaujanti asociacija, kaip antai *Eurofer*, gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir argumentus, kuriais remiantis numatoma siūlyti baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių.

111 Reikia konstatuoti, jog trys šio pagrindo dalys grindžiamos prielaida, kad duomenys apie priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis yra duomenys, į kuriuos Komisija turėjo atsižvelgti taikydama Reglamento 2016/1036 3 straipsnio 4 dalies a punktą ir 5 straipsnio 7 dalį.

112 Kaip matyti iš apeliacinio skundo antrojo pagrindo analizės, Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai nuspręsti, jog Komisija teisingai nusprendė užbaigti importo iš Serbijos tyrimo procedūrą, remdamasi vien importo apimtimi ir duomenimis, susijusiais su vidutinėmis pardavimo kainomis, ir neprivalėjo analizuoti duomenų, susijusių su priverstiniu kainų mažinimu ir priverstiniu pardavimu mažesnėmis kainomis.

113 Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 137 punkte nusprendė, kad, remiantis Reglamento 2016/1036 20 straipsnio 2 dalimi, *Eurofer* buvo pranešta apie pagrindines faktines aplinkybes ir argumentus, kuriais remiantis buvo numatoma siūlyti baigti tyrimą, kiek tai susiję su importu iš Serbijos, nenustatant priemonių, kad ji turėjo galimybę veiksmingai pareikšti nuomonę ir kad nagrinėjamu atveju paisyta jos teisės į gynybą.

114 Dėl tų pačių motyvų Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 146 punkte nusprendė, kad Komisija išnagrinėjo visas reikšmingas šio atvejo aplinkybes, taigi nepažeidė gero administravimo principo. Be to, *Eurofer* negali remtis tuo, kad skundžiamo sprendimo 148 punkte Bendrasis Teismas atmetė jos prašymą pateikti duomenis apie priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumus dėl Serbijos Respublikos.

115 Tokiomis aplinkybėmis, nesant reikalo priimti sprendimo dėl to, ar, kalbant apie teisės į gynybą paisymą per antidempingo tyrimo procedūras, reikia atskirti *Eurofer* ir įmones, kurioms gali būti skirta sankcija arba nustatytas antidempingo muitas, ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

116 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kadangi nė vienam šio apeliacinio skundo pagrindui nebuvo pritarta, jis visas turi būti atmestas, ir nereikia priimti sprendimo dėl Komisijos argumentų, grindžiamų ieškinio pirmojoje instancijoje nepriimtinumu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

117 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. To paties reglamento 138 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, nurodyta, kad iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

118 Kadangi Komisija ir *HBIS Serbia* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Eurofer* ir ši pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Komisijos ir *HBIS Serbia* patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Nurodyti *Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL* padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisti Europos Komisijos ir *HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.